No. 151. **Ao. 1849.**

Zaturdag, 15 December.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 14 *December* 1849.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekest hebben gewend, om voor slaven *Brieven van Manumissie* te erlangen, als:

1o. Van A. F. VAN AMSON, *Curator ad hoc*, over- en voor de slavin *Jaberie* of *Isabella*, oud 71 jaren, dochter van *Betsie*, vroeger gestaan hebbende onder straatvoogdij van A. J. POLAK.

2o. Van E. M. BUNKER, voor den haar toebehoorende slavenjongen *Marius August*, oud 8 jaren, zoon van *Sabanna*.

en 3o. Van M. E. AZEWIJN, voor de haar toebehoorende slavin *Antje*; oud 40 jaren, waarvan de moeder onbekend is, en *Hendrie*, oud 5 jaren, zoon van *Carolina*.

Zoo worden al degenen welke vermeenen mogten redenen van oppositie daartegen te hebben, opgeroepen, om van hun vermeend regt of pretentie, binnen den tijd van *drie* weken, ter Gouvernements-Secretarie aanteekening te doen.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den* 14 *December* 1849.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen:
GERHARDUS MARINUS DE RIDDER.
en
CAROLINA JOHANNA HOFWIJK.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
P. FAERBER.

Administratie van Financien.

Ter voldoening aan Art. 4 der Publicatie dd. 13 September 1849 (Gouvernements–Blad No. 9) wordt ter kennis van het algemeen gebragt, dat voor eene tegen Nederlandsche Muntspecien ingewisselde *Zestiende* Som van *f* 10,000.00 aan *Schatkistbilletten* van *f* 100,00, op heden zijn gebiffeerd en buiten omloop gesteld *Honderd Stuks*, voorzien met de navolgende Nummers, als:

No. 101	1,832	8,368	4,082	5,403	6,401	7,992	9,586	10,326	11,073
13	2,032	422	224	822	573	8,080	737	66	85
261	290	53	305	87	81	5	912	73	420
85	342	67	94	6,017	744	9,026	34	417	9
97	459	701	427	75	7,020	76	9	43	70
311	66	45	34	82	133	152	60	67	531
574	506	82	618	111	527	819	10,102	726	655
636	18	887	732	224	642	85	12	896	841
944	792	4,020	5,038	37	710	499	8	941	68
1,433	3,034	54	157	359	921	524	813	97	12,309

Paramaribo, den 12 *December* 1849.

De Administrateur van Financien,
CH. LEERS.

Administratie van Financien.

Ter voldoening aan art. 4 der Publicatie dd. 13 September 1849 (Gouvernements–Blad No. 9) wordt ter kennis van het algemeen gebragt, dat voor eene tegen Nederlandsche muntspecien ingewisselde *Zeventiende* som van *f* 10 000,00 aan *Schatkistbilletten* van *f* 100.00, op heden zijn gebiffeerd en buiten omloop gesteld *honderd stuks*, voorzien met de navolgende nummers, als:

No. 181	1,295	3,912	5,067	6,633	7,784	9,545	10,785	10,930	11,736
227	800	7	99	80	825	990	815	11,015	806
525	932	4,095	362	722	73	10,066	28	21	55
81	2,151	210	9	903	939	196	36	140	12,060
661	237	67	70	7,208	8,041	255	7	54	2,2
793	50	75	1	59	86	66	9	239	30
1,126	967	408	6,054	84	9,019	840	44	442	824
75	3,807	94	250	836	25	424	906	92	77
281	45	667	3	584	31	712	20	621	82
7	902	717	830	609	51	30	5	96	485

Paramaribo, den 14 *December* 1849.

De Administrateur van Financien,
CH. LEERS.

Aanstaanden Zaturdag, den 15den dezer, des morgens ten *zes* ure, zal de gewone *Exercitie met de Brandspuiten* plaats vinden; zullende de Brandmeesters, onder–Brandmeesters en verdere Werklieden ten *half zes* ure present moeten zijn, aan het locaal der spuit waartoe zij behooren.

Paramaribo, den 12 *December* 1849.

De Opper–Brandmeester,
H. G. ROUX.

NIEUWSTIJDINGEN.

Fransche post.

Parijs, 25 *October*.

Er waren gedurende eenige dagen geruchten in omloop, als zoude de keizer van Rusland, betreffende de naar Turkije gevlugte Hongaarsche en Poolsche hoofden des opstands, eene uiterst koele en bijna beleedigende nota gezonden hebben aan den sultan. Het blijkt thans dat deze geruchten overdreven waren. Men is zelfs na veel moeite er in geslaagd afschrift van die nota te krijgen. Zij is van den volgenden inhoud:

Zeer doorluchtig en zeer magtig opperheer en Padischah van het Ottomannisch rijk!

» Bekend met de gevoelens van Uwe Hoogheid, kan ik geen twijfel voeden aan het deel dat U. H. neemt, aan den gelukkigen uitslag van den met zulk eene verbittering gevoerden strijd, die in Hongarije zoo veel bloed deed stroomen-

Het is mij eene behoefte U. H. ten spoedigste deze groote gebeurtenis mede te deelen, aan welke mijne legers een zoo werkzaam deel namen. Ik hoop, dat deze gebeurtenis dienen zal om een nieuw tijdperk te openen en een einde te maken aan de rampen, die de revolutionnaire zwijmelgeest over de zedelijke en staatkundige wereld gebragt heeft. Al die vrijwillig veroorzaakte omwentelingen, vol regeringsloosheid, hebben zoo veel puinhoopen opeengestapeld, zooveel ellende en lijden teweeggebragt, dat de van hunne dwaling teruggekomen volkeren, thans beginnen te haken naar den dag, waarop orde, vertrouwen en veiligheid terugkeeren zullen.

»De Magyaarsche opstand bragt niet alleen het bestaan van het Oostenrijksch keizerrijk in gevaar, welks ondeelbaarheid een hoofdbeginsel uitmaakt van het staatkundig evenwigt in Europa, maar die ontzagwekkende opstand bedreigde ook de grondslagen van de maatschappelijke orde (voor welke de gewapende magt alleen tot plegtanker overbleef), vermits hij in regtstreeksch verband stond met de verschillende op het vaste land gevestigde revolutionnaire centrums, en vooral met de Poolsche propaganda.

»Van het oogenblik dat ik dit begreep, konde ik niet langer aarzelen om in de schaal het gewigt te werpen der beschikbare strijdkrachten van mijn rijk.

»Rusland intervenieerde in Hongarije krachtens hetzelfde beginsel van behoud, hetwelk mij het tot een pligt maakte U. H. in het vorige jaar de hulp mijner wapenen aan te bieden, ten einde U. H. gezag te herstellen, dat in de Donau-vorstendommen openlijk miskend werd; vorstendommen, in welke eene oproerige partij zich vleide hare omwentelingsgezinde plannen ten uitvoer te leggen, onder begunstiging der algemeene ontbinding, die toenmaals in geheel Europa werd opgemerkt.

»De Goddelijke Voorzienigheid heeft onze pogingen gezegend. Zoo wel aan den Donau, als in de vlakten van de Theiss, heeft Rusland, met zelfverloochening, zijne zending volbragt. Ruslands legers verschenen in die landen, om er de zegepraal der goede orde en van het wettig gezag te verzekeren.

»Ik belast den generaal, prins von Radziwil, die de eer zal hebben U. H. deze te overhandigen, om U. H. verslag te geven der bijzonderheden van al hetgeen in den laatsten tijd in Hongarije voorviel. Ik verheug mij te meer, over den gelukkigen uitslag van dezen oorlog, daar de herstelling der orde in Hongarije noodwendig een heilzamen invloed uitoefenen zal op de bevrediging der gemoederen, in de Turksche provincien aan den Donau, welke zoo vele revolutionnaire kiemen bevatten door den onzekeren toestand, waarin zij zich nog bevinden, uit oorzaak der onlusten die ze beroerden. Hoe langer ik het gewigt van dezen toestand beschouw, des te meer waardeer ik de verstandige, krachtige en naauwgezette houding der afgevaardigden van de Verheven Porte, toen Bem gewapenderhand een inval in Moldavie beproefde; met het openlijk te kennen gegeven doel, om er een opstand te bewerken.

De grondbeginselen van het tusschen onze rijken bevestigde verbond, die in zoo een schitterend daglicht gesteld werden door de Ottomannische autoriteiten aan den Donau, en wel door hunne houding tegen de Magijaarsche benden, die zich op het Ottomannisch grondgebied wierpen,—doen bij mij de innige overtuiging ontstaan, dat U. H. aan de meest ernstige overweging uwer ministers, een vraagstuk zult onderwerpen, dat mij levendig ter harte gaat. Dat vraagstuk betreft de stappen, welke ik mijn vertegenwoordiger gelast te doen bij de Verheven Porte, aangaande eenige Poolsche vlugtelingen, die, na zich te hebben schuldig gemaakt aan hoog verraad jegens mijne regering, laatstelijk nog een misdadig deel namen aan de gebeurtenissen die Hongarij in rouw dompelden.

»Met het waarachtig verlangen bezield, dat geene oneenigheid tusschen onze rijken ontstaan moge, hecht ik eene geheel bijzondere waarde aan de bevredigende oplossing van dit vraagstuk.

Rekenende op de goede ontvangst, die de vertoogen der heeren von Titof en Sturmer bij U. H. verbeidt, verzoek ik U. H. de verzekering te ontvangen der gevoelens van hoogachting en onverbreekbare gehechtheid, met welke ik de eer heb te zijn, enz."—

Warschau, 14/26 Aug. 1849.

Zoo als uit de laatste zinsnede van bovenstaande nota blijkt, waren de heer von Titoff en graaf Sturmer belast, om bij den sultan aan te dringen op de uitlevering der Hongaarsche vlugtelingen. Beide heeren deden dit namens hunne respective gouvernementen in twee nota's aan Alipacha, minister van buitenl. zaken bij de Verheven Porte. Men moet deze nota's echter niet verwarren met die, welke de vertegenwoordigers van Rusland en Oostenrijk vroeger inleverden en die de eerste aanvrage tot de uitlevering der vlugtelingen behelsden. De twee nota's waarvan hier sprake is, zijn van latere dagteekening, en strekken alleen om antwoord te verzoeken van de Turksche regering, welke niet veel haast toonde, om haar besluit kenbaar te maken, opzigtens de vorderingen der beide keizers.

Duitsche post.

Frankfort, 27 October.

De nieuwe *Muncker Zeitung*, die algemeen als een orgaan der regering wordt beschouwd, bevat in hare jongste nummers een ontwerp van rijksconstitutie, dat des te meer de aandacht verdient, naarmate hetzelve de vorderingen, zoowel der vorsten als des Duitschen volks schijnt te zullen kunnen bevredigen. Dit ontwerp gaat vergezeld van eene inleiding, ten betooge van de onbruikbaarheid der Pruisische rijksconstitutie, alsmede van de onmogelijkheid, om den voormaligen bondsdag weder in zijnen ouden vorm te herstellen.

Volgens dit ontwerp zou Duitschlanp een bondstaat vormen, waarin mede Oostenrijk zou opgenomen worden. Elke staat blijft in het genot zijner onafhankelijkheid, in zooverre die niet door de bondsconstitutie is beperkt.

De opperste leiding der Duitsche aangelegenheden, in zake van oorlog, handel, zeevaart enz., zal toevertrouwd worden aan een bondsregentschap, bestaande uit 7 leden, waarbij Oostenrijk, Pruissen en Beijeren elk door een gevolmagtigde, Wurtemberg, Baden en de beide Hohenzollern vorstendommen, te zamen door een, Saksen en de Saksische vorstendommen door een, Hanover, Brunswijk, Oldenburg, Mecklenburg, Holstein en de Hanze-Steden, te zamen door een, Keurhessen, Darmstadt, Nassau, Homburg, Luxemburg en Limburg, alsmede Waldeck en Frankfort, insgelijks door een gevolmagtigde zouden vertegenwoordigd worden. Deze 7 leden van het regentschap worden voor hun leven benoemd. Het voorzitterschap bij hetzelve wisselt af tusschen Oostenrijk en Pruissen; de voorzitter voert den titel van regent van Duitschland en Keizerlijke Hoogheid.

Dit regentschap regeert met medewerking van en in overeenstemming met eenen bondsraad of 1ste kamer, zamengesteld uit vertegenwoordigers van alle onderscheidene Duitsche staten en een volkshuis of 2de kamer, waartoe iedere Duitsche staat, telkens voor 30,000 zielen eenen afgevaardigde zendt; kleinere staten, wier bevolking dit getal niet bereikt, zenden te zamen 1 afgevaardigde. Deze afgevaardigden worden voor den tijd van 4 jaren gekozen overeenkomstig eene kieswet, waarvan het ontwerp nader zal medegedeeld worden. Geen afgevaardigde kan te gelijkertijd lid der beide kamers zijn. Elke kamer heeft het regt wetten voor te stellen, klagten in te brengen, enz. — Een bondsbesluit kan enkel door de toestemming der beide kamers kracht van wet erlangen. De grondregten des Duitschen volks, zoo als die door de nationale vergadering vroeg waren erkend en aangenomen, worden in stand gehouden, met uitzondering van eenige paragrafen, die in gemeenschappelijk overleg der beide kamers, eene nadere wijziging zullen hebben te ondergaan.

Dit ontwerp bevat nog een aantal andere even vrijzinnige als wel doordachte bepalingen, die mede moeten bijdragen om aan dit plan vele aanhangers in Duitschland te verzekeren.

SCHEEPVAART.

BINNENGEKOMEN.

Den 14n., de Braziliaansche Brigantijn Maranhense, Kapt. J. A. Pinto, van Parnahiba, hebbende 12 dagen reis.

UITGEZEILD.

Van het Etablissement van Houtvelling aan de Coppename.

Den 17den November, de Eng. Brik Catharina, kapt. R. Braudford, naar Barbados, geladen met 81 balken van *Bolletrie*, *Groenhart* en *Locus*, metende te zamen 1809¾ kubieke voeten Rijnlandsch, 6 Molenwieken van Bolletrie, 30 dozijn Spaken voor Wielen en 2 vamen Brandhout.

UITGEKLAARD.

Den 14den dezer, het schip Zodiac, kapt. C. D. Popken, naar Boston, lading: 146 vaten Suiker en 2 vaten Melassie.

Schepen *in Lading.*

Naar Amsterdam.

Snelheid, Kapt. J. J. Gorter, *adres bij Gisius en Co. Sluit* HEDEN.

Antonie en Eugenie, Kapt. C. Meijer, *adres bij Van West en Co. Sluit* 17 *dezer.*

Phoenix, Kapt. H. de Boer; *adres bij Gisius en Co.*

Noord-Holland, Kapt. F. C. Oteresom, *adres bij Gisius en Co.*

Suriname, kapt. R. van der Meij, *adres bij Gisius en Co.*

Nickerie Packet, Kapt. D. Hoffser, *adres bij J. G. Fonseca Fz.*

ADVERTENTIEN.

Societeit: DE VRIENDENKRING.

Algemeene Vergadering op HEDEN AVOND, ten *half acht* ure.

Paramaribo, den 15 *December* 1849.

(1979)

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.